

hedslisten finder, at det vil være rimeligt, at man enten åbent angiver størrelsesordenen af denne udgift eller garanterer, at prisen ikke vil blive væltet over på energiforbrugerne, som det er tilfældet med Gastra i forbindelse med dannelsen af Energinet Danmark.

Den nylig indgåede fusionsaftale mellem DONG og Elsam – som det ikke på nuværende tidspunkt vides om Elsams ejere bekræfter – vil samle de danske elproduktionsaktiviteter i ét selskab, idet det antages, at et opkøb af Københavns Energis netaktiviteter og/eller Københavns Energis ejerandel af aktierne i det sjællandske produktionsselskab Energi E2 stadig er et stærkt ønske hos parterne. For Enhedslisten at se er det dette opkøb, der vil give egentlige synergieffekter, ligesom det i forhold til det nordiske elmarked vil give en kontrol. For uagtet at det danske elmarked i dag er delt op i øst og vest, er det stadig den danske produktionskapacitet – på trods af at den ikke er stor i forhold til kapaciteten i det øvrige Norden – som udgør en buffer og derfor kan udnytte sin fleksibilitet og styre priserne, når energibehovet er stort i de øvrige nordiske lande. At finansministeren vil forlade sig på at sikre tilstrækkelig billig strøm til danskerne ved at udbygge transmissionsnettene til de øvrige nordeuropæiske lande, kan i sidste ende betyde, at forsyningssikkerheden forværes. Det viser de sidste års elnedbrud med al tydelighed.

Enhedslisten finder, at privatiserede produktionselskaber ikke bør eje lokale forsyningsselskaber, fordi der er for stor risiko for, at forsyningsselskaberne tilrettelægger deres drift og strategi, så disse ikke står i modsætning til produktionselskabet. Det er nævnt i mange sam-

menhænge angående kontrol med energisektoren, at de ressourcer, Energitilsynet og i nogen grad også Energistyrelsen står med i dag, langtfra er tilstrækkelige til at sikre, at priser på el og varme kan kontrolleres helt til bunds. Med privatiseringen og samlingen af produktionssektoren – og muligvis også hele hovedstadsområdet forsyning med el – vil forbrugerne stå endnu dårligere, end de gør i forvejen. Derfor er det ikke betryggende, at der ikke på længere sigt er en strategi for et offentligt ejerskab med en samfundsgavnende strategi. Faktisk har den nyudnævnte direktør for det kommende fusionerede selskab allerede travlt med den næste fusion: Det statslige svenske selskab Vattenfall er nævnt som en mulighed.

I aftalen om privatisering af DONG nævnes intet om en fremtidig strategi, og så vidt Enhedslisten kan se, er det heller ikke en del af den nylig opstillede og fra aftalepartierne side tiltrådte fusionsaftale, at et kommende selskab skal spille en rolle i forbindelse med en for forbrugerne fornuftig produktionsstrategi endsige en strategi for de forsyningsselskaber, staten er medejer af. Derfor er fusionen heller ikke for Enhedslisten en garanti for, at det privatiserede selskab kan fastholdes på en fornuftig kurs.

Kristendemokraterne, Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

Kim Andersen (V) Ulrik Kragh (V) Lars Christian Lilleholt (V) Helga Moos (V)

Inger Støjberg (V) Aase D. Madsen (DF) fmd. Uno Larsson (DF) Else Theill Sørensen (KF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) Arne Toft (S) Erik Mortensen (S) Jan Trøjborg (S)

Svend Auken (S) Torben Hansen (S) Holger K. Nielsen (SF) Martin Lidegaard (RV)

Keld Albrechtsen (EL)

Kristendemokraterne, Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.